

Standardy Ochrony Małoletnich w Katolickiej Szkole Podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu

Podstawy prawne

Poniższy dokument został stworzony w oparciu o:

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1249 oraz z 2023 r. poz. 289 oraz 535)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz. U. poz. 1870)

Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 1606)

Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (t. j. Dz.U. z 2023 r. poz. 984 ze zm.)

Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (t. j. Dz.U. z 2023 r. poz. 900)

Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1781)

Konwencja o prawach dziecka (Dz.U.1991 r. nr 120 poz. 526)

Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych (Dz.U. 2012 poz. 1169)

Wytyczne dotyczące ochrony dzieci i młodzieży w Archidiecezji Poznańskiej

Zasady Zachowania w Katolickiej Szkole Podstawowej im. Św. Stanisława Kostki w Poznaniu

Standardy ochrony małoletnich pełnią funkcję dokumentu, który porządkuje procedury ochrony dzieci oraz przedstawia, w jaki sposób instytucja szkoły będzie je wdrażać, realizować, monitorować i ewaluować.

Preambuła

Standardy Ochrony Małoletnich w Katolickiej Szkole Podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu, zawierają podstawowe wartości, normy i procedury dotyczące wszelkich działań na rzecz stworzenia w naszej szkole środowiska bezpiecznego i przyjaznego dzieciom.

Całokształt działalności szkoły, a więc i działania na rzecz ochrony małoletnich, opierają się na systemie wartości chrześcijańskich głoszonych przez Kościół katolicki oraz na prawie Rzeczypospolitej Polskiej. Wychowanie, nauczanie i opieka w szkole, jak opisano w jej Statucie, oparte jest na koncepcji człowieka jako osoby, głoszonej przez Kościół katolicki, w szczególności na myśli i nauce św. Jana Pawła II o godności osoby. Koncepcja pracy w naszej szkole oparta jest na idei zawartej w słowach Karola Wojtyły: „Na szkołę patrzymy jak na poszerzony dom rodzinny, w którym treści ważne dla całego narodu są stale gruntowane w coraz to nowych pokoleniach”. Opieka nad dziećmi i młodzieżą zawsze związana jest z dbałością o ich integralny i pełny rozwój, dobro duchowe, psychiczne i fizyczne oraz prawo do życia w środowisku wolnym od przemocy.

Niniejszy dokument został opracowany przez powołany przez dyrektora Szkoły zespół. W czasie jego redakcji głos zabierali nauczyciele i pracownicy szkoły, pod uwagę wzięto także uwagi zgłaszane przez uczniów i rodziców. Ma on wspomóc działania profilaktyczne szkoły. Głównym jego celem jest skupienie się na zapobieganiu problemowi przede wszystkim poprzez kształcenie świadomości zagrożeń i tworzenie środowiska szkolnego wolnego od czynników mogących doprowadzić do naruszenia praw małoletniego w omawianym zakresie. Ustalają one również procedury, podejmowanych w razie potrzeby działań prewencyjnych. Formułują w końcu zasady prowadzenia działań zmierzających do udzielania wsparcia i pomocy w przypadku pokrzywdzenia dziecka – ucznia naszej Szkoły.

Wszyscy pracownicy Szkoły zobowiązani są do przestrzegania wypracowanych przez Szkołę Standardów, działając dla dobra dziecka. Ochrona małoletniego dotyczy całego środowiska Szkoły, a więc nauczycieli, pracowników szkoły, uczniów oraz osób współpracujących ze szkołą (np. wolontariusze, goście, studenci itd).

Rozdział I

Wprowadzenie

§ 1.

Słownik pojęć

Standardy Ochrony Małoletnich (SOM) - to zbiór zasad, które pomagają tworzyć bezpieczne i przyjazne środowisko w szkołach, przedszkolach i innych placówkach działających na rzecz dzieci.

Małoletni - każda osoba do ukończenia 18 roku życia

Dziecko - Konwencja o Prawach Dziecka w art. 1. definiuje „dziecko” jako „każdą istotę ludzką w wieku poniżej osiemnastu lat, chyba że zgodnie z prawem odnoszącym się do dziecka uzyska ono wcześniej pełnoletność”.

W rozumieniu ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka „dzieckiem jest każda istota ludzka od poczęcia do osiągnięcia pełnoletności (Art.2.1.). Uzyskanie pełnoletności określają odrębne przepisy (Art.2.2).

Personel - wszyscy pracownicy placówki edukacyjnej: pedagogiczni, administracyjni, techniczni, obsługi.

Kandydat – osoba ubiegająca się o stanowisko pracy w placówce edukacyjnej lub o współpracę z nią.

Pracownik – jest to osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.

Rodzice - są to prawni opiekunowie dziecka, jego ustawowi przedstawiciele

Krzywdzenie małoletnich - popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika placówki, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

Zespół interwencyjny- osoby nadzwyczajnie powoływane przez dyrekcję placówki, których celem jest opracowanie planu działania względem krzywdzonego małoletniego lub u którego zachodzi takie podejrzenie; w skład zespoły mogą wchodzić takie osoby jak: pedagog, psycholog, wychowawca dziecka, dyrektor, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku.

Zespół - wyznaczone przez dyrekcję osoby z personelu placówki do opracowywania, wdrażania i ewaluowania Standardów Ochrony Małoletnich w Katolickiej Szkole Podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu

Czynniki krzywdzenia małego - sytuacje zwiększające prawdopodobieństwo stosowania przemocy lub ujawniania nieintencjonalnych zachowań dorosłych, które zakłócają rozwój dziecka

Symptomy krzywdzenia małego - wszelkie oznaki na ciele lub w zachowaniu, które mogą świadczyć o tym, że wobec dziecka jest stosowana przemoc.

Procedury - ustalone i opisane – punkt po punkcie – sposoby postępowania pracownika w przypadku sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osobę dorosłą, innego małego, lub w innych, trudnych sytuacjach

Interwencje - działania podejmowane względem małego i/lub jego prawnych opiekunów, w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osoby dorosłe, innych małych lub w innych trudnych sytuacjach z udziałem dziecka

§ 2.

Czynniki i symptomy krzywdzenia małego

Czynniki ryzyka krzywdzenia małego:

Nie ma jednej cechy charakteryzującej sytuację, w której może dojść do przemocy. Wnioski badań pozwalają jednak wyróżnić czynniki często współwystępujące z krzywdzeniem dziecka lub je poprzedzające. Czynniki te zwane są czynnikami ryzyka krzywdzenia dziecka, ponieważ zwiększają one prawdopodobieństwo, że w danej sytuacji może dojść do przemocy lub nieintencjonalnych zachowań dorosłych, które zakłócają rozwój dziecka. Do czynników ryzyka krzywdzenia dziecka zaliczamy:

Czynniki związane ze środowiskiem szkolnym:

- wykluczenie z grupy rówieśniczej,
- stres,
- duża różnica wiekowa,
- mała przestrzeń,
- niedogodna infrastruktura szkolna,
- brak stałego dostępu do pomocy psychologicznej,
- liczne klasy,
- niemożność sprawowania należytej kontroli w szatniach przy salach gimnastycznych,
- dyrektywny styl prowadzenia lekcji przez nauczycieli.

Czynniki związane ze środowiskiem społecznym:

- izolacja społeczna,
- ubóstwo,

- przemoc i patologia w najbliższym otoczeniu rodziny.

Czynniki związane z dzieckiem:

- krótkie przerwy pomiędzy kolejnymi porodami,
- długotrwały płacz, nadmierne pobudzenie dziecka,
- wiek dziecka,
- przewlekłe choroby, choroby psychiczne, niepełnosprawność.

Czynniki rodzinne:

- nieobecność rodziców,
- samotne rodzicielstwo,
- autorytarny styl rodzicielstwa,
- doświadczenie przez rodzica przemocy w dzieciństwie,
- uzależnienia,
- obecność niespokrewnionych osób dorosłych w rodzinie,
- kondycja psychiczna rodziców, wysoki poziom stresu, trudności emocjonalne,
- konflikty, kryzysy,
- rodzina zastępcza, rodzina adopcyjna.

Należy pamiętać, że wystąpienie czynników ryzyka nie zawsze świadczy o tym, że dziecko jest krzywdzone. Zdarza się, że nie dochodzi do krzywdzenia dziecka, choć występuje w niej wiele czynników ryzyka. Jednocześnie przemoc wobec dziecka może zaistnieć w rodzinach, w których nie zostały rozpoznane żadne czynniki ryzyka.

Symptomy krzywdzenia dziecka:

Symptomy krzywdzenia to wszelkie oznaki na ciele lub w zachowaniu, które mogą świadczyć o tym, że wobec dziecka jest stosowana przemoc. Wyróżniamy symptomy ze względu na możliwy rodzaj stosowanej przemocy:

Symptomy przemocy fizycznej:

- widoczne obrażenia ciała, których pochodzenie trudno wyjaśnić, lub które występują w miejscach przykrytych ubraniem,
- rany, otarcia, blizny, sińce, stłuczenia w miejscach nietypowych dla przypadkowych urazów,
- liczne urazy jednocześnie na kilku miejscach na ciele,
- ślady mające charakterystyczny kształt odcisku dłoni, palców, przedmiotów, szczypania, drapania, gryzienia, duszenia,
- liczne charakterystyczne siniaki,
- wielokrotne „przypadkowe” zatrucia, niewyjaśnione nieżyty żołądkowo jelitowe,
- odmrożenia, hipotermia,
- słaby przyrost masy ciała, niedożywienie.

Symptomy i objawy związane z wykorzystywaniem seksualnym:

- ciąża u dziecka poniżej 15 roku życia i 9 miesięcy lub ciąża u nastolatki powyżej 15 roku życia będąca wynikiem niedobrowolnej aktywności seksualnej,
- informacja o chorobie wenerycznej,
- trudności w skupieniu uwagi,
- nagłe pogorszenie wyników w nauce,
- unikanie zajęć wychowania fizycznego,
- nagła zmiana zachowania,
- problemy w relacjach rówieśniczych,
- skrajna niechęć do przebywania z niektórymi osobami,
- silne poczucie winy u ucznia wynikające z tego, iż czuje się on odpowiedzialny za zachowanie seksualne podejmowane wobec niego,
- poczucie bycia złym, innym, gorszym,
- poczucie nadmiernego wstydu,
- dawanie do zrozumienia, że ma się jakąś straszną tajemnicę,
- poczucie stygmatyzacji,
- negatywny stosunek do własnego ciała, poczucie zbrudzenia i wstrętu wobec samego siebie,
- prowokacyjne i uwodzicielskie zachowania seksualne dziecka w stosunku do osób z otoczenia,
- nasilona masturbacja dziecięca, nieadekwatna do fazy rozwoju psychoseksualnego,
- erotyczna twórczość dziecka,
- dominacja elementów związanych z seksualnością w rysunkach i innych pracach plastycznych dziecka,
- agresja seksualna wobec innych dzieci,
- angażowanie rówieśników i młodszych dzieci w nietypową dla wieku dziecka aktywność seksualną,
- nieadekwatny do poziomu rozwoju dziecka język dotyczący sfery seksualnej (dziwne lub nieadekwatne do wieku zainteresowanie seksem, np. dziecko jest nadmiernie rozbudzone, dużo mówi o seksie, używa zbyt dorosłego lub wulgarnego słownictwa, wykazuje znajomość szczegółów związanych z aktywnością seksualną),
- podejmowanie wczesnej i nasilonej aktywności seksualnej,
- samookaleczenia,
- próby samobójcze,
- zaburzenia odżywiania (bulimia, anoreksja),
- uzależnienia (np. nadużywanie alkoholu, narkotyków),
- prostytutka dziecięca,
- dolegliwości psychosomatyczne (ból brzucha, nudności, wymioty, zaburzenia miesiączkowania),
- objawy nerwicowe (wtórne moczenie nocne, zanieczyszczanie się kałem, zaburzenia snu, koszmary senne).

Symptomy wynikające z zaniedbania dziecka:

- jest brudne, często nieprzyjemnie pachnie,
- nie otrzymuje odpowiedniej opieki medycznej

- jest ubrane niewłaściwie do pogody,
- ma pogorszenie wyników w nauce, jest często nieobecne w szkole,
- nie otrzymuje regularnych posiłków, jest głodne, kradnie jedzenie kolegom,
- przebywa w otoczeniu nieprzystosowanym do jego etapu rozwojowego, co zagraża jego bezpieczeństwu,
- pozostaje w domu bez opieki osoby dorosłej;

Zachowania dziecka mogące wskazywać na krzywdzenie:

- wyraźna zmiana w zachowaniu dziecka – wycofanie, zubożenie lub nadmierne pobudzenie, trudność w regulacji emocji, którą trudno wyjaśnić stanem zdrowia czy okolicznościami,
- zachowanie nieadekwatne do wieku, zbyt infantylne lub nadmiernie dojrzałe,
- wyraźnie inne zachowanie w obecności rodzica/opiekuna niż w obecności innych osób,
- strach przed rodzicem/opiekunem,
- długotrwały, silny, niemożliwy do ukojenia płacz,
- opóźnienie w rozwoju fizycznym lub emocjonalnym,
- strach przed określonymi osobami, sytuacjami, miejscami i nasilony niepokój,
- problemy ze snem, koszmary, lęk przed zasypianiem,
- zaburzenia jedzenia, odmowa jedzenia lub nadmierne objadanie się, wymioty,
- niechęć do przebijania się w towarzystwie innych,
- samookaleczanie się, nadużywanie substancji psychoaktywnych.

Zachowania rodzica/opiekuna mogące wskazywać na krzywdzenie dziecka:

- nie potrafi wyjaśnić mechanizmu urazu, podaje informacje nieadekwatne, niespójne lub sprzeczne,
- zmienia wyjaśnienia co do okoliczności powstania urazu,
- zgłasza się po dłuższym czasie od pojawienia się objawów u dziecka,
- przypisuje odpowiedzialność za powstanie urazu osobie trzeciej,
- wykazuje brak (lub nadmierne) zainteresowanie urazem/stanem dziecka,
- nie reaguje na płacz, ból dziecka, nie okazuje emocji podczas opowiadania o dziecku,
- jest emocjonalnie niedostępny, nie reaguje na obecność dziecka,
- ma negatywne lub wrogie nastawienie do dziecka, odrzuca je lub robi z niego kozła ofiarnego,
- ma niewłaściwe rozwojowo oczekiwania lub interakcje z dzieckiem,
- stosuje groźby, surową dyscyplinę, w tym kary fizyczne,
- wykorzystuje dziecko do zaspokajania potrzeb osoby dorosłej (np. poprzez angażowanie w spory między opiekunami, czy stawianie w roli opiekuna i powiernika osoby dorosłej),
- nie zapewnia odpowiedniej socjalizacji dziecka (np. angażuje dziecko w działania niezgodne z prawem, nie dostarcza odpowiedniej stymulacji lub edukacji),
- przejawia nadopiekuńczość wobec dziecka, izoluje je od rówieśników,
- przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym, np. podczas zabawy z dzieckiem,
- jest bezradny życiowo, niezaradny lub w stanie zdrowia uniemożliwiającym zadbanie o potrzeby dziecka,

- nadużywa alkoholu i środków psychoaktywnych,
- stosuje przemoc wobec innych członków rodziny.

Brak oznak i objawów nie oznacza, że dziecko nie doświadcza krzywdzenia. W niektórych przypadkach przemoc nie pozostawia widocznego śladu. Obecność niektórych oznak i symptomów nie musi być dowodem na to, że doszło do przemocy wobec dziecka. Należy je traktować jako podstawę do rozważenia czy dziecko nie jest krzywdzone. Jednocześnie istnieją objawy, które w wysokim stopniu uprawdopodobniają, że powstały w wyniku stosowania przemocy.

§ 3.

Instytucje, z którymi współpracuje szkoła w zakresie ochrony małoletnich przed krzywdzeniem

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 2 ul. Chociszewskiego 56 w Poznaniu

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce - Wydział IV Rodzinny i Nieletnich ul. Wawrzyniaka 40, 60-923 Poznań

MOPR - filia Grunwald, ul. Matejki 50 w Poznaniu

Komisariat Policji – Grunwald, ul. Rycerska 2 w Poznaniu

Miejskie Centrum Interwencji Kryzysowej ul. Dolne Chyby 10 w Poznaniu

Punkt Interwencji Kryzysowej ul. Pamiątkowa 28 w Poznaniu

Kuratorium Oświaty, ul. Kościuszki 93, Poznań

Archidiecezja Poznańska, ul. Ostrów Tumski 2, Poznań

Rozdział II

Kodeks zachowania osób dorosłych

§ 1.

Naczelną zasadą wszelkich czynności podejmowanych przez pracowników Szkoły jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownicy szkoły traktują dziecko z szacunkiem oraz uwzględniają jego godność i potrzeby. Stosowanie przez pracowników szkoły przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie jest niedopuszczalne. Pracownicy potwierdzają podpisem oświadczenia o znajomości i akceptacji przyjętych zasad.

§ 2.

Relacje pracowników Szkoły z dziećmi

Powinni oni:

- działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych tak, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania;
- utrzymywać profesjonalną relację z dziećmi i każdorazowo rozważyć, czy ich reakcja, komunikat lub działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe w stosunku do innych dzieci;
- zachować cierpliwość podczas komunikacji z dziećmi, uważnie słuchać dziecko oraz udzielać mu odpowiedzi adekwatnych do wieku i danej sytuacji;
- szanować prawo dziecka do prywatności i odstąpić od zasady poufności tylko i wyłącznie w celu ochrony dziecka;
- doceniać i szanować wkład każdego dziecka w podejmowane działania oraz unikać faworyzowania dzieci w trakcie działań i aktywności;
- zapewnić dziecko, że jeśli czuje się niekomfortowo w jakiejś sytuacji lub wobec konkretnego zachowania czy słów może o tym powiedzieć pracownikowi lub innej wskazanej osobie oraz oczekiwać od nich odpowiedniej reakcji lub pomocy.

Nie wolno im:

- zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka, ani krzyczeć na nie. Krzyczenie dopuszczalne jest tylko w sytuacji wynikającej z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci np. w celu głośnego ostrzeżenia;
- ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka w stosunku do osób nieuprawnionych bądź innych dzieci: o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, psychicznej, prawnej, opiekuńczej;
- zachowywać się w obecności dziecka w sposób niestosowny: używanie wulgarnych słów, żartów, gestów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach bądź gestach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej;
- wykorzystywać wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej, np. zastraszania, przymuszania, groźby;
- nawiązywać z dziećmi jakichkolwiek relacji romantycznych ani seksualnych;
- utrzymywać wizerunku dziecka dla potrzeb prywatnych;
- proponować dziecku alkoholu, wyrobów tytoniowych, nielegalnych substancji, a także zażywać ich w obecności dzieci;
- wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych;
- bić, szturchać, popychać ani w żaden inny sposób naruszać nietykalności fizycznej dziecka;
- angażować się w takie czynności jak łaskotanie, udawanie walki czy brutalne zabawy fizyczne;
- spać z dzieckiem w jednym pokoju podczas wyjazdów i wycieczek szkolnych.

§ 3.

W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka należy unikać innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem - dotyczy to tylko i wyłącznie sytuacji związanych z pomocą dziecku w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia na przykład udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej w przypadku omdlenia, wymiotów, zranienia itp.

Niezbędny kontakt fizyczny z dzieckiem nie może być ukrywany lub niejawny, nie może wiązać się z żadną gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.

Wszystkie ryzykowne sytuacje, które związane są z zauroczeniem dziecka przez członka personelu lub członka personelu przez dziecko powinny być natychmiast raportowane kierownictwu. W przypadku bycia świadkiem takiej sytuacji każdy pracownik czy inna osoba musi stanowczo zareagować, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

Jeśli wiadomo, że dziecko wcześniej doświadczyło nadużycia i krzywdzenia w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania należy w stosunku do takich dzieci zachować szczególną ostrożność, aby ich wcześniejsze doświadczenia nie skutkowały nawiązaniem niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z pracownikami szkoły.

Istnieją sytuacje, w których kontakt fizyczny z dzieckiem może być stosowany i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu np. asekuracja na zajęciach wychowania fizycznego, pomoc w ustawieniu ręki na plastyce, w edukacji wczesnoszkolnej, w trakcie zajęć laboratoryjnych bądź prac technicznych, a także w sytuacjach traumatycznych lub bardzo emocjonalnych.

Kontakt taki jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia jego wiek, etap rozwojowy, płeć, a także kontekst kulturowy i sytuacyjny.

Nie można wyznaczyć uniwersalnej stosowności takiego kontaktu fizycznego - należy zawsze kierować się swoim profesjonalnym osądem: słuchając, obserwując i odnotowując reakcje dziecka, a także pytając je o zgodę na kontakt fizyczny np. przytulenie w momencie, gdy dziecko jest roztrzęsione, bo widziało, że brat na placu zabaw złamał nos i leci mu krew. Pracownik powinien wtedy mieć świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie. Nigdy nie należy dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

W przypadku niezbędnego kontaktu fizycznego z dzieckiem każde przemocowe działanie wobec niego jest niedopuszczalne.

Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków pracownika szkoły.

Nie wolno pracownikowi zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Pracownik szkoły nie powinien kontaktować się z dziećmi

poprzez prywatne kanały komunikacji na przykład prywatny telefon, email, profile w mediach społecznościowych.

Jeśli zachodzi konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami poza godzinami pracy są kanały służbowe: Dziennik Librus oraz Szkolna poczta Office.

Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy należy poinformować o tym dyrekcję szkoły, a rodzice dziecka powinni wyrazić zgodę na taki kontakt.

W przypadku utrzymywania relacji towarzyskich lub rodzinnych wymagane jest zachowanie poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci i ich rodziców lub opiekunów. A w przypadku relacji rodzinnych na gruncie szkolnym zachowania pełnego profesjonalizmu i nie faworyzowania dzieci.

Rozdział III

Bezpieczne relacje między uczniami

Zasady bezpiecznej relacji między małoletnimi.

Wszelkie zasady bezpiecznej relacji między małoletnimi mają na uwadze dobro małoletnich, są spójne i wynikają ze *Statutu Szkoły*, *Programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły*, *Wewnętrznego Systemu Oceniania* oraz *Zasad Współpracy w Katolickiej Szkole Podstawowej* a także wynikają z wewnętrznych regulaminów pracowni przedmiotowych bądź też świetlicy.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu

§ 1.

Dyrektor Szkoły, przed nawiązaniem z **osobą** (zwaną też kandydatem) stosunku pracy lub przed dopuszczeniem **kandydata** do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi ma obowiązek uzyskać informacje, czy dane **kandydata**, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja

do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym. Administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze jest Minister Sprawiedliwości. Dyrektorowi Szkoły jako pracodawcy przysługuje prawo do uzyskania informacji o osobie ujętej w Rejestrze, której dane zostały tam zgromadzone, przed nawiązaniem z **kandydatem** stosunku pracy związanej z wychowaniem, edukacją z opieką nad małoletnimi lub dopuszczeniem do innej działalności z małoletnimi (jak w akapicie 1 - część podkreślona). Informacje te, mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów postępowania, w związku, z którym się o nie zwrócono, w szczególności celem ochrony małoletnich. Tryb, sposób i zakres uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym oraz sposób zakładania konta użytkownika jest określony przez Ministra Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia. Dane z Rejestru publicznego oraz Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, są dostępne bez ograniczeń oraz publikowane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Dyrektor Szkoły, informacje o kandydacie, o których mowa w akapicie 1, załącza w formie wydruku do akt osobowych pracownika (wcześniej **kandydata**) związanych z nawiązaniem stosunku pracy związanej z wychowaniem, edukacją z opieką nad małoletnimi albo dokumentacji **osoby** dopuszczonej do innej działalności z małoletnimi (jak w akapicie 1 - część podkreślona). To samo dotyczy Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestr. Przy czym w przypadku tego drugiego Rejestru wystarczy wydrukować stronę internetową, na której widnieje komunikat, że dana osoba nie figuruje w rejestrze.

Kandydat, z którym ma być nawiązany stosunek pracy lub świadczyć będzie inną działalność związaną z opieką nad małoletnimi, o której mowa w akapicie 1 (część podkreślona), przedkłada Dyrektorowi Szkoły informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności. Dotyczy to przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

Kandydat posiadający obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada Dyrektorowi Szkoły informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

Kandydat, jeśli zamieszkiwał w ciągu ostatnich 20 lat, w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska składa Dyrektorowi Szkoły oświadczenie o tym państwie lub państwach. Razem z oświadczeniem przedkłada też informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

Jeżeli prawo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.

W przypadku gdy prawo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, **kandydat** składa Dyrektorowi Szkoły, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

W oświadczeniu tym kandydat jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. (Wzór oświadczenia o niekaralności oraz o toczących się postępowaniach przygotowawczych, sądowych i dyscyplinarnych stanowi: **Załącznik 1**)

Informacje, o niekaralności pracownika/kandydata do innej pracy, Dyrektor Szkoły utrwała w formie wydruku i załącza do akt osobowych, z którym ma być nawiązany stosunek pracy lub świadczyć będzie inną działalność związaną z opieką nad małoletnimi o której mowa (jak w akapicie 1 - część podkreślona).

Uzyskanie informacji, czy dane **kandydata**, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, nie jest wymagane przed dopuszczeniem do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, członka rodziny małoletniego, lub osoby znanej osobiście rodzicowi małoletniego albo przedstawicielowi ustawowemu małoletniego, gdy jest ona wykonywana w stosunku do małoletniego dziecka, którego rodzic albo przedstawiciel ustawowy są dopuszczającymi do działalności, opieki nad małoletnimi. Przez członka rodziny, należy rozumieć osobę spokrewnioną albo osobę niespokrewnioną, pozostającą w faktycznym związku oraz wspólnie zamieszkującą i gospodarującą.

Rozdział V

Upowszechnianie wiedzy o Standardach Ochrony Małoletnich

§ 1.

Zasady przygotowania personelu

do stosowania standardów i sposoby dokumentowania tej czynności

Personel szkoły w roku szkolnym 2023/24 zostaje zaznajomiony ze stosowaniem SOM poprzez odbyte szkolenie.

Każdy nowy pracownik Szkoły ma obowiązek zapoznać się z SOM przed zawarciem umowy o pracę. Zapoznanie się ze standardami pracownicy szkoły potwierdzają podpisem podczas zawierania umowy o pracę.

§ 2.

Zasady i sposób udostępniania rodzicom oraz małoletnim

standardów do zapoznania się z nimi i ich stosowania

Uczniowie w roku szkolnym 2023/24 są informowani o wprowadzanych zasadach SOM w wersji skróconej przez wychowawców klas, w ramach zajęć GW. Otrzymują informację o zamieszczeniu dokumentu na stronie internetowej szkoły.

Rodzice i opiekunowie uczniów w roku szkolnym 2023/24 są informowani o wprowadzanych zasadach SOM za pomocą informacji o zamieszczeniu dokumentu na stronie internetowej szkoły i potwierdzają zapoznanie się z nimi wypełniając oświadczenie stanowiące: **Załącznik 2**.

W kolejnych latach obowiązujące w Szkole zasady SOM omawiane są przez wychowawców klas czwartych na pierwszych zajęciach GW we wrześniu, w wersji skróconej. Wychowawcy klas 1-3 zapoznają uczniów z SOM dostosowując informacje do ich możliwości percepcyjnych od początku pobytu w Szkole rozwijając formę informacji w trakcie trwania całej edukacji wczesnoszkolnej. Uczniowie klas starszych, 5-8, informowani są na pierwszych lekcjach wychowawczych we wrześniu o zaistniałych zmianach w dokumencie.

W kolejnych latach obowiązujące w Szkole zasady SOM omawiane są przez wychowawcę na pierwszym zebraniu z opiekunami w danym roku szkolnym oraz na najbliższym zebraniu po wprowadzeniu zmian, jeśli nastąpiła taka konieczność w trakcie trwającego roku szkolnego. Na stronie szkoły zamieszczana jest aktualna wersja obowiązujących standardów.

Opiekunowie potwierdzają zapoznanie się z obowiązującymi w Szkole zasadami SOM lub wprowadzonymi w nich zmianami wypełniając oświadczenie zawarte w KARCIE INFORMACYJNEJ UCZNIĄ i oddają je wychowawcy klasy (treść oświadczenia znajdującego się w KARCIE INFORMACYJNEJ UCZNIĄ stanowi: **załącznik nr 2**).

Wychowawca klasy ma obowiązek zapoznać z dokumentem każdego ucznia i jego opiekunów dołączających do klasy w trakcie trwającego roku szkolnego.

§ 3.

Wersje standardów i miejsce ich udostępnienia

Standardy Ochrony Małoletnich w wersji drukowanej są udostępniane pracownikom szkoły, małoletnim i ich opiekunom na żądanie.

Standardy Ochrony Małoletnich w formie elektronicznej publikowane są na stronie internetowej Szkoły w wersji pełnej oraz skróconej.

Rozdział VI

Obowiązki osób odpowiedzialnych za wprowadzanie i realizację standardów

§ 1.

Dyrekcja szkoły

Dyrektor Szkoły wyznacza zespół odpowiedzialny za realizację Standardów Ochrony Małoletnich w Szkole oraz powołuje przewodniczącego zespołu.

W skład zespołu wchodzi:

- przedstawiciele dyrekcji,
- pedagodzy – powołani do przyjmowania zgłoszeń i prowadzenia interwencji oraz udzielania wsparcia uczniowi po ujawnieniu krzywdzenia,
- osoba powołana do utrzymywania bezpieczeństwa w Internecie
- oraz inne osoby niezbędne do jego funkcjonowania.

§ 2.

Zespół

Do zadań zespołu należy przede wszystkim monitorowanie realizacji SOM, reagowanie na sygnały naruszenia SOM i prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz proponowanych zmian. W uzasadnionych przypadkach, po konsultacji z dyrektorem szkoły, może zgłaszać sprawy odpowiednim służbom (MOPS, policja, sąd rodzinny, prokuratura).

Obowiązkiem zespołu jest też przeprowadzanie wśród pracowników i uczniów Szkoły, raz na 12 miesięcy, ankiety monitorującej poziom realizacji SOM.

Rozdział VII

Interwencje

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

Pracownicy placówki, w ramach wykonywanych obowiązków, zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownicy placówki podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka.

Pracownicy znają i stosują zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko (Rozdział II § 1.) i dziecko–dziecko (Rozdział III § 1.) ustalone w placówce.

Rekrutacja pracowników placówki odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu (Rozdział IV).

§ 1.

Procedury interwencji w sytuacjach szkolnych

W przypadku prób samobójczych lub samobójstwa ucznia.

1. Procedura postępowania w przypadku próby samobójczej ucznia na terenie szkoły.

Jeśli próba samobójcza ma miejsce w szkole, wychowawca (nauczyciel, pracownik) powiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły, a ten rodzica/opiekuna prawnego.

Wychowawca/nauczyciel/ pracownik szkoły jednoznacznie określają rodzaj zdarzenia i nie pozostawiają ucznia samego, usuwają przedmioty umożliwiające ponowienie próby; jeśli zachodzi taka potrzeba, udzielają pierwszej pomocy przedmedycznej;

Wzywają pogotowie ratunkowe informując dyspozytora o zdarzeniu;

Dyrektor szkoły, pedagog/psycholog szkolny lub wychowawca dokonują oceny sytuacji i przeprowadzają rozmowę wspierającą z rodzicami oraz przekazują informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz podjęcia konsultacji specjalistycznych poza szkołą;

Jeśli próba samobójcza ma miejsce w domu, a rodzic poinformował o zajściu szkołę, dyrektor, pedagog/psycholog szkolny przekazuje rodzicom informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

O próbie samobójczej dyrektor informuje Radę Pedagogiczną pod rygorem tajemnicy w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania ucznia po jego powrocie do szkoły przez wszystkich nauczycieli;

Pedagog/psycholog szkolny/ wychowawcy lub osoby do tego wyznaczone udzielają pomocy psychologiczno-pedagogicznej innym uczniom szkoły, zgodnie z potrzebami uczniów (przede wszystkim grupie klasowej/wychowawczej i bliskim znajomym ucznia).

Pedagog/psycholog szkolny/wychowawca/ nauczyciel przedmiotu głównego planują dalsze działania mające na celu zapewnienie uczniowi bezpieczeństwa w szkole, atmosfery życzliwości i wsparcia oraz przekazują rodzicom informacje o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza szkołą;

Dyrektor/ wychowawca/ nauczyciel/ psycholog/pedagog szkolny chronią ucznia oraz inne osoby przed dodatkową traumą, związaną np. z kontaktem z mediami;

Uczeń, który podjął próbę samobójczą bezwzględnie powinien otrzymać konsultację psychiatryczną.

2. Procedura postwencji suicydalnej:

Działania krótkoterminowe:

- po otrzymaniu wiadomości o samobójstwie zwołanie zespołu kryzysowego (dyrektor, wicedyrektor, wychowawca, pedagog)
- kontakt z rodzicami: wychowawca - telefonicznie, dyrektor osobiście i telefonicznie – oferta pomocy i wsparcia ze strony szkoły
- przekazanie wiadomości:
 - w klasie ucznia (dyrektor i wychowawczyni) – w dzień śmierci
 - pozostałym oddziałom uczniowskim (po konsultacji z psychologiem) – dyrektor i pedagog szkolny nazajutrz (identyfikacja i wsparcie osób o zwiększonym ryzyku samobójczym)
 - pracownikom szkoły (Librus)
 - rodzicom uczniów (Librus)
 - poinformowanie organu prowadzącego i organu sprawującego nadzór pedagogiczny
 - komunikat na stronę szkoły (dla mediów)
- system wsparcia dla uczniów z klasy zmarłego i klasy równoległej (zajęcia z psychologiem z zewnątrz i pomoc pedagoga szkolnego, brak lekcji w klasie zmarłego pierwszego dnia po śmierci, drugiego warsztatowe, trzeciego godziny z wychowawcą i wracanie do trybu zwykłych lekcji, warsztaty z nauczycielem/pedagogiem na temat emocji i wyrażania siebie, gry edukacyjne na temat uczuć i wspomnień)
- ogłoszenie szkolnej żałoby (modlitwa, ubiór, szkolna Msza św. z udziałem rodziców i absolwentów – dobrowolny udział)
- ustalenie z rodziną udziału uczniów w pogrzebie – dobrowolne i za zgodą rodziców uczniów
- konsultacje psychologiczne dla rodziców uczniów
- konsultacje psychologiczne dla nauczycieli
- wsparcie instytucji zewnętrznych: organ prowadzący, poradnia pedagogiczno-psychologiczna, kuratorium oświaty

Działania długoterminowe

- przeprowadzenie za zgodą rodziców warsztatów psychologicznych przez zewnętrznych psychologów we wszystkich oddziałach na temat radzenia sobie ze stresem, szukania pomocy psychologicznej i świadomości różnych kryzysów, także na temat profilaktyki uzależnień
- realizacja programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły: wykład na temat procesu uzależniania się i szczególnie uzależnienia od ekranów, profilaktyka uzależnienia; godziny wychowawcze w klasach, zajęcia z pedagogami szkolnymi
- analiza po kryzysie: przyczyny zdarzenia, czynniki ryzyka, ocena istniejących procedur szkolnych, profilaktyka

3. Procedura postępowania w przypadku śmierci samobójczej ucznia na terenie szkoły:
- możliwie zabezpieczyć otoczenie przed innymi dziećmi; jeśli jakiś uczeń był świadkiem samobójstwa lub znalazł ciało - otoczyć go opieką psychologa lub pedagoga i wezwać rodziców ucznia do szkoły
 - zgłosić sytuację dyrekcji szkoły
 - zadzwonić pod numer alarmowy 112 i wezwać odpowiednie służby (karetkę pogotowia i policję)
 - powiadomić rodzica/opiekuna dziecka o zaistniałym zdarzeniu i wezwać go do szkoły
 - przekazać dziecko pod opiekę rodzica/opiekuna; w przypadku, kiedy rodzic nie odbiera telefonu i nie ma możliwości innego skontaktowania się z nim, udać się razem ze służbami ratunkowymi i z uczniem do szpitala
 - wykonać notatkę ze zdarzenia
 - dalsze działania jak w przypadku **procedury postwencji suicydalnej**.

W przypadku cyberprzemocy wśród uczniów

- zaznajomić się z sytuacją - kto jest osobą doświadczającą przemocy, a kto stosującą przemoc;
- wykonać *screeny* dowodów na stosowanie przemocy lub o nie poprosić zgłaszającego, jeśli ma on do takich materiałów dostęp
- określić w jaki sposób dochodziło do cyberprzemocy – na jakim portalu, w jakiej formie i jak często;
- powiadomić dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji
- zaprosić na rozmowę uczniów, których sytuacja dotyczy (stosujących przemoc, doświadczających przemocy, świadków), **każdego z osobna**
- podczas rozmowy poinformować osobę stosującą przemoc o konsekwencjach, które zostaną nałożone z ramienia szkoły i o karach grożących w przypadku niezaprzesania stosowania przemocy; należy zobligować również tę osobę do usunięcia zdjęć, komentarzy, czy innych zastosowanych form cyberprzemocy z Internetu
- osobę doświadczającą przemoc otoczyć opieką i zrozumieniem
- zaprosić na rozmowę rodziców uczniów zaangażowanych w cyberprzemoc, **każdego z osobna**; poinformować o konsekwencjach wyciągniętych przez szkołę, a także o ewentualnych karach w przypadku niezaprzesania stosowania przemocy; rodziców/opiekunów ucznia doświadczającego przemocy, zaproponować możliwą pomoc psychologiczno-pedagogiczną
- w przypadku braku poprawy zachowania osoby stosującej przemoc - powiadomić dyrektora szkoły i zawiadomić policję (997)

W przypadku podejrzenia ucznia o znajdowanie się pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych oraz posiadanie substancji przypominającej narkotyki lub dopalacze:

- zapewnić uczniowi odpowiednią opiekę - pedagoga lub psychologa
- jeśli jest możliwość, zabezpieczyć środki odurzające, w których posiadaniu był uczeń
- powiadomić o zaistniałej sytuacji dyrektora szkoły
- **Jeśli uczeń jest pod wpływem** alkoholu, czy innych środków odurzających - powiadomić odpowiednie służby (112), oraz zadzwonić do rodziców ucznia z informacją o zdarzeniu

- jeżeli uczeń jest w posiadaniu substancji przypominającej narkotyki lub dopalacze należy powiadomić odpowiednie służby (112), oraz zadzwonić do rodziców ucznia z informacją o zdarzeniu
- jeżeli uczeń jest w posiadaniu alkoholu, papierosów, e-papierosów powiadomić rodziców ze wskazaniem natychmiastowego przybycia do szkoły
- wskazać rodzicom ucznia instytucje pomocowe dla ucznia zagrożonego uzależnieniem
- sporządzić notatkę służbową ze zdarzenia

W przypadku wystąpienia kradzieży lub wymuszenia

- ustalić osoby zaangażowane w zdarzenie
- poinformować o wydarzeniu dyrekcję szkoły
- zapewnić uczniom możliwość rozmowy z pedagogiem lub psychologiem w szkole; **każdemu z uczniów osobno**
- **jeśli waga czynu jest duża** lub kiedy nie można rozwiązać kwestii polubownie lub kiedy nie widać szczerzej skruchy u osoby, która dopuściła się kradzieży lub wymuszenia, przez co należy sądzić, że sytuacja może się powtórzyć - należy wezwać odpowiednie służby (112)
- **jeżeli kwestię kradzieży da się rozwiązać na poziomie szkoły**, to należy w czasie rozmowy ustalić przyczyny zdarzenia, pokazać dziecku jakie takie zachowanie może nieść skutki, a także powiadomić o konsekwencjach, które będą wyciągnięte przez szkołę:
 - należy powiadomić rodziców o zaistniałej sytuacji i zaprosić na rozmowę
 - zaproponować odpowiednią pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole lub poza nią, jeśli jest taka widoczna potrzeba u któregośkolwiek z uczniów
 - sporządzić notatkę służbową ze zdarzenia

W przypadku nieprawidłowych zachowań seksualnych

- ustalić, czy zachowanie może zagrażać zdrowiu lub życiu
 - jeśli zagraża, powiadomić dyrekcję szkoły oraz odpowiednie służby (112)
 - jeśli nie zagraża, zapewnić możliwość rozmowy z pedagogiem lub psychologiem
- powiadomić o sytuacji rodziców dziecka i zaprosić na rozmowę
- zaproponować objęcie pomocą psychologiczno-pedagogiczną - w szkole lub innej instytucji pomocowej
- sporządzić notatkę ze zdarzenia

W przypadku bójki w szkole

- rozdzielić uczniów i zapewnić im opiekę pedagoga lub psychologa; **każdemu osobno**
- podczas rozmowy z uczniami ustalić przyczynę zdarzenia i spróbować wypracować możliwe rozwiązania
 - jeśli emocje są zbyt duże i nie chcą opaść, powiadomić rodziców o zdarzeniu i poprosić o odebranie ucznia ze szkoły

- jeśli emocje opadły i jest gotowość do kontynuowania nauki oraz do nie powtarzania zachowania - zaprowadzić ucznia na lekcje
- poinformować rodziców o zaistniałej sytuacji poprzez Librus
- jeśli zdarzenie było jednorazowe - obserwować zachowanie uczniów, szczególnie interakcje między sobą, jeśli natomiast powtórzyło się - zaprosić rodziców na rozmowę i zaproponować odpowiednią pomoc psychologiczno-pedagogiczną
- sporządzić notatkę służbową ze zdarzenia

W przypadku pobicia w szkole

- zapewnić uczniom opiekę
- powiadomić dyrekcję szkoły
- powiadomić odpowiednie służby (112) - policję oraz karetkę pogotowia
- powiadomić telefonicznie rodziców obojga uczniów ze wskazaniem na natychmiastowe przybycie do szkoły
- jeśli rodzice nie odbierają telefonu, udać się z uczniami i ze służbami do odpowiednich instytucji
- sporządzić notatkę ze zdarzenia
- zaprosić rodziców na rozmowę i ustalić formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla obojga uczniów - w szkole lub odpowiedniej instytucji

W przypadku samookaleczania się ucznia

- zaopiekować się uczniem - zaproponować rozmowę z pedagogiem lub psychologiem
- jeśli rany zagrażają zdrowiu lub życiu zadzwonić po odpowiednie służby (112), poinformować rodziców
- jeśli rany nie zagrażają życiu lub zdrowiu (np. są śladami po incydencie, który nastąpił jakiś czas wcześniej), zadzwonić do rodzica ucznia i powiadomić go o sytuacji
- Powiadomić dyrekcję szkoły
- zaproponować rodzicom odpowiednią pomoc psychologiczno-pedagogiczną - w szkole lub w odpowiedniej instytucji pomocowej
- wykonać notatkę ze zdarzenia

W przypadku ucieczki ze szkoły

- powiadomić dyrekcję szkoły
- zawiadomić rodziców ucznia

W przypadku zgłoszonej przez ucznia depresji, bez zagrożenia zdrowia i życia

- zaopiekować się uczniem, porozmawiać z nim, zaoferować rozmowę z pedagogiem lub psychologiem
- jeśli uczeń wyraża taką chęć i możliwości - pozwolić mu wrócić na lekcje, jeśli nie, powiadomić rodziców i poprosić o odebranie ucznia ze szkoły

- powiadomić rodziców o rozmowie, zaoferować odpowiednią pomoc psychologiczno-pedagogiczną
- wykonać notatkę ze zdarzenia

W przypadku zgłoszenia przez ucznia depresji z zagrożeniem zdrowia lub życia

- zaopiekować się uczniem, porozmawiać z nim, zaoferować rozmowę z pedagogiem lub psychologiem
- zgłosić sytuację do dyrekcji szkoły
- powiadomić odpowiednie służby (112)
- powiadomić telefonicznie rodziców ucznia o sytuacji, poprosić o natychmiastowe przybycie do szkoły
- jeśli rodzice nie odbierają telefonu, udać się z uczniem i służbami do szpitala
- sporządzić notatkę ze zdarzenia

W przypadku krzywdzenia małoletniego przez pracownika szkoły lub inną osobę dorosłą, nie będącą rodzicem

- w przypadku uzyskania przez jednego z pracowników szkoły podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone przez innego pracownika, pierwszy ma obowiązek przekazania uzyskanej informacji pedagogowi/psychologowi i sporządzenia notatki służbowej
- pedagog lub psycholog wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa, oraz informuje ich o podejrzeniu
- pedagog/psycholog powinien sporządzić opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami oraz plan pomocy dziecku;
- pedagog/psycholog powinien stworzyć plan pomocy dziecku, który będzie zawierać wskazania dotyczące:
 - podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej placówki;
 - wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

Inne przypadki

W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) dyrektor szkoły powołuje zespół interwencyjny, w którego skład mogą wejść:

- pedagog/psycholog,
- wychowawca dziecka,

- dyrektor,
- inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako: zespół interwencyjny).

W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne.

Zadania zespołu:

- wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.
- sporządza plan pomocy dziecku, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.
- plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez pedagoga/psychologa opiekunom z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
- pedagog/psycholog informuje opiekunów o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interwencyjnego – procedura „Niebieskie Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji).
- po poinformowaniu opiekunów przez pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – kierownictwo placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interwencyjnego.
- dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
- w przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
- z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, wzór stanowi: **załącznik 3**. Kartę załącza się do akt osobowych dziecka.

Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych uzyskały informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 2.

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez jednego z rodziców/opiekunów dziecka

W przypadku uzyskania przez pracownika placówki podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek przekazania uzyskanej informacji pedagogowi/psychologowi i sporządzenia notatki służbowej, wzór stanowi: **załącznik 4**.

Czynności pedagoga lub psychologa:

- pedagog lub psycholog wzywa opiekunów dziecka, **każdego osobno** oraz informuje ich o podejrzeniu
- pedagog/psycholog powinien sporządzić opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami oraz plan pomocy dziecku
- pedagog/psycholog powinien stworzyć plan pomocy dziecku, który będzie zawierać wskazania dotyczące:
 - podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej placówki;
 - wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) dyrektor szkoły powołuje zespół interwencyjny, w którego skład mogą wejść:

- pedagog/psycholog,
- wychowawca dziecka,
- dyrektor,
- inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako: zespół interwencyjny).

W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne.

Zadania zespołu:

- sporządza plan pomocy dziecku, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji
- wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Podczas spotkania przedstawiany jest plan pomocy dziecku z zaleceniem współpracy dla opiekunów/rodziców przy jego realizacji. Ze spotkania sporządza się protokół
- pedagog/psycholog informuje opiekunów o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub

- sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interwencyjnego – procedura „Niebieskie Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji)
- po poinformowaniu opiekunów przez pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – kierownictwo placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interwencyjnego
 - dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym
 - w przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie
 - Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do akt osobowych dziecka.

Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 3.

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez innego małoletniego

W przypadku uzyskania przez pracownika placówki podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek przekazania uzyskanej informacji pedagogowi/psychologowi i sporządzenia notatki służbowej.

Czynności pedagoga lub psychologa:

- wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa, oraz informuje ich o podejrzeniu.
- sporządza opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami oraz plan pomocy dziecku.
- tworzy plan pomocy dziecku, który będzie zawierać wskazania dotyczące:
 - podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej placówki, jeśli istnieje taka potrzeba;
 - wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

- wzywa opiekunów/rodziców dziecka krzywdzącego i poinformować ich o zgłoszonym podejrzeniu oraz (jeśli zaistnieje) o potrzebie zgłoszenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji.
- sporządza opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami oraz plan pomocy dziecku.
- tworzy plan pomocy dziecku, który będzie zawierać wskazania dotyczące:
 - podjęcia przez placówkę działań w celu zapobiegania dalszemu dokonywaniu aktów przemocy
 - wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba;
 - zgłoszenia krzywdzenia do konkretnej instytucji.

W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) dyrektor szkoły powołuje zespół interwencyjny, w którego skład mogą wejść: pedagog/psycholog, wychowawca dziecka, dyrektor, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej określani jako: zespół interwencyjny). W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne.

Zadania zespołu:

- sporządza plan pomocy dzieciom (krzywdzonemu i krzywdzącemu), na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.
- wzywa opiekunów dzieci (**osobno**) na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Podczas spotkania przedstawiany jest plan pomocy dziecku z zaleceniem współpracy dla opiekunów/rodziców przy jego realizacji. Ze spotkania sporządza się protokół.
- pedagog/psycholog informuje opiekunów o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interwencyjnego – procedura „Niebieskie Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji).
- po poinformowaniu opiekunów przez pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – kierownictwo placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interwencyjnego.
- dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

- w przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
- z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do akt osobowych dziecka.
- Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 4.

Procedura składania zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego oraz złożenia wniosku do sądu o wgląd w sytuację rodzinną małoletniego

1. Nauczyciel, dowiadując się o możliwości przemocy w rodzinie wobec ucznia, sporządza notatkę służbową i informuje wychowawcę klasy, pedagoga szkolnego lub dyrektora szkoły o uzyskanej informacji.
2. Pedagog szkolny przeprowadza rozmowę z uczniem w celu potwierdzenia faktów krzywdzenia. Upewnia się, że dziecko będzie bezpieczne w dotychczasowym miejscu zamieszkania. Wraz z dyrektorem wzywa rodziców/opiekunów prawnych na rozmowę, informuje o zamiarze podjęcia działań i przedstawia „plan bezpieczeństwa”.
3. Pedagog szkolny tworzy opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z uczniem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami. Tworzy plan bezpieczeństwa, uwzględniający sposoby zapewnienia dziecku bezpieczeństwa oraz wsparcie oferowane przez szkołę.
4. Pedagog szkolny omawia z rodzicami/opiekunami plan bezpieczeństwa, uwzględniający powstrzymanie przemocy, konsultacje z psychologiem i wsparcie instytucji wewnętrznych. Przeprowadza ewentualną mediację pomiędzy stronami, aby zapewnić bezpieczeństwo dziecku.
5. Pedagog szkolny informuje rodziców/opiekunów o konsekwencjach prawnych przemocy wobec dziecka oraz obowiązku zgłaszania przemocy do prokuratury i sądu rodzinnego i nieletnich.
6. Dyrektor szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego i nieletnich. W przypadku odmowy współpracy rodziców, dyrektor składa zawiadomienie niezwłocznie.
7. Dalszy tok postępowania należy do kompetencji prokuratury oraz sądu rodzinnego i nieletnich. Szkoła współpracuje z wymienionymi instytucjami, dostarczając niezbędne dokumenty i informacje.

Rozdział VIII

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów

§ 1.

Szkoła zapewnia uczniom dostęp do Internetu oraz podejmuje działania zabezpieczające uczniów przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.

Szkoła zapewnia uczniom możliwość korzystania z Internetu w czasie trwania zajęć, zawsze pod opieką nauczyciela; sieć szkolna jest monitorowana;

Uczniowie mogą korzystać z Internetu na komputerach i tabletach szkolnych z dostępem do sieci, na lekcjach, w salach komputerowych i bibliotece.

Sieć szkolna jest zabezpieczona zgodnie z obowiązującymi Standardami Ochrony Małoletnich. Za zabezpieczenie odpowiada osoba wyznaczona przez Dyrektora.

Do zadań tej osoby należy między innymi:

- Zabezpieczenie sieci internetowej placówki przed niebezpiecznymi treściami poprzez instalację i aktualizację odpowiedniego, nowoczesnego oprogramowania.
- Aktualizowanie oprogramowania w miarę potrzeb, przynajmniej raz w miesiącu.
- Przynajmniej raz w miesiącu sprawdzanie, czy na komputerach ze swobodnym dostępem podłączonych do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.
- W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik stara się ustalić kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, przekazuje dyrektorowi, który aranżuje dla dziecka rozmowę z psychologiem lub pedagogiem na temat bezpieczeństwa w Internecie. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy psycholog/pedagog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w procedurze interwencji.
 - w przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika Szkoły, ma on obowiązek informowania małoletnich o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik Szkoły czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez uczniów podczas zajęć;
 - w ramach godzin wychowawczych przeprowadza się z uczniami warsztaty dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu (przynajmniej raz w roku szkolnym);
 - Szkoła ma obowiązek zapewnienia materiałów edukacyjnych dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.

§ 2.

Szczegółowe zasady bezpiecznego korzystania z Internetu oraz działania zabezpieczające uczniów przed dostępem do zagrażających im treści zawarte są w *Instrukcji Zarządzania Systemem Informatycznym*, która stanowi element *Zarządzenia Nr 2/2018 Dyrektora Katolickiej Szkoły Podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu z dnia 10.09.2018 r. w sprawie wyznaczenia Inspektora Ochrony Danych*.

Rozdział IX

Zasady ochrony danych osobowych i wizerunku ucznia

§ 1.

Pracownicy Szkoły uznając prawo ucznia do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewniają ochronę wizerunku ucznia.

Pracownikowi Szkoły nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku ucznia (tj. filmowanie, fotografowanie) na terenie Szkoły bez pisemnej zgody opiekuna małoletniego.

Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych opiekuna małoletniego bez wiedzy i zgody tego opiekuna.

Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.

Upublicznienie przez pracownika Szkoły wizerunku ucznia utrwalonego w jakiegokolwiek formie (tj. fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna ucznia.

§ 2.

Szczegółowe zasady ochrony danych osobowych i wizerunku ucznia zawarte są w: *Polityce ochrony danych osobowych Katolickiej Szkoły podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu*, która stanowi element *Zarządzenia Nr 2/2018 Dyrektora Katolickiej Szkoły Podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu z dnia 10.09.2018 r. w sprawie Inspektora Ochrony Danych*, oraz *Regulaminie funkcjonowania monitoringu wizyjnego Publicznego Liceum Ogólnokształcącego Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców w Poznaniu oraz Katolickiej Szkoły podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu*.

Rozdział X

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów

Obowiązkiem zespołu jest też przeprowadzanie wśród pracowników i uczniów Szkoły, raz na 12 miesięcy, ankiety monitorującej poziom realizacji SOM. Wzór ankiet stanowi: **załącznik nr 5**. Ankieta może być przeprowadzona przy pomocy technologii informacyjno-komunikacyjnych. Ankiety dla uczniów dotyczą ich poczucia bezpieczeństwa w Szkole.

Zespół odpowiedzialny za realizację SOM, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników szkoły ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który jest przekazywany Dyrektorowi Szkoły.

Procedura oceny i aktualizowania Standardów Ochrony Małoletnich w Szkole w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami odbywa się nie rzadziej niż raz na 2 lata. Wnioski z przeprowadzonej oceny są pisemnie udokumentowane.

W razie konieczności zespół opracowuje zmiany w obowiązujących Standardach i daje je do zatwierdzenia Dyrektorowi, po czym nowe brzmienie ogłaszane jest pracownikom szkoły, dzieciom oraz ich opiekunom. Odbywa się to za pośrednictwem strony internetowej Szkoły.

Rozdział XI

Postanowienie końcowe

Standardy Ochrony Małoletnich wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia tj. 17.06.2024 r.

Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników szkoły, uczniów i ich opiekunów, w szczególności poprzez zamieszczenie na stronie internetowej, jak również poinformowanie nauczycieli oraz rodziców uczniów za pośrednictwem dziennika elektronicznego. Pracownicy nie mający dostępu do dziennika informację uzyskują w formie drukowanej.

Przyjęty przez Radę Pedagogiczną w dniu 17.06.2024 r.

Wzory dokumentów

Załącznik 1: Oświadczenie o niekaralności

OŚWIADCZENIE

w trybie art. 21 Ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym
(t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 z późn. zm.)

Ja niżej podpisany/a oświadczam, że:

1. Posiadam obywatelstwo innego państwa niż Rzeczypospolita Polska: tak/nie *.
2. Jeśli odpowiedź brzmi „tak” to proszę wpisać państwo
.....
3. W ciągu ostatnich 20 lat zamieszkiwałem/nie zamieszkiwałem w innych państwach *.
4. Proszę wpisać państwo/ państwa:
.....
.....
5. Do oświadczenia załączam informację z rejestru karnego tego/tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi: tak/nie *.
6. Do oświadczenia załączam informację z rejestru karnego tego/tych państw, gdyż państwo to nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi: tak/nie *.
7. Oświadczam, że prawo państwa nie przewiduje sporządzenia informacji z rejestru karnego: tak/nie *.
8. Oświadczam, że w państwie nie prowadzi się rejestru karnego: tak/nie *.
9. Oświadczam, że nie byłem prawomocnie skazany w państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłem się takich czynów zabronionych, oraz nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
10. Oświadczam, że jestem świadomy, że składając ww. oświadczenia podlegam odpowiedzialności karnej w trybie art. 233 Kodeksu Karnego, to jest odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia **.

Miejscowość, data

.....
Imię i nazwisko (czytelny podpis)

*niepotrzebne skreślić

**art. 233 KK [Fałszywe zeznania]

§ 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze za czyn określony w § 1a, kto składa fałszywe zeznanie, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania.

§ 4. Kto jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 4 działa nieumyślnie, narażając na istotną szkodę interes publiczny, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

- 1) fałszywe zeznanie, opinia, ekspertyza lub tłumaczenie dotyczy okoliczności niemogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,
- 2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Załącznik 2:

KARTA INFORMACYJNA UCZNIA na rok szkolny

CZĘŚĆ I

Oświadczam, że zapoznałam/łem się ze Standardami Ochrony Małoletnich obowiązujących w Katolickiej Szkole Podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu.

.....

data i czytelny podpis matki (prawnej opiekunki)

.....

data i czytelny podpis ojca (prawnego opiekuna)

Załącznik 3.: Karta interwencji

KARTA ROZMOWY/INTERWENCJI

1. Imię i nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis działań podjętych przez pedagoga/psychologa	Data	Działanie
5. Spotkania z opiekunami dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	<ul style="list-style-type: none">• zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa,• wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny,• inny rodzaj interwencji. Jaki?	
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli placówka uzyskała informacje o wynikach/ działania placówki/działania rodziców	Data	Działanie

Załącznik 4.: Notatka służbowa

DATA:
KTO ZGŁASZA PROBLEM:
KOGO DOTYCZY:
ISTOTA PROBLEMU:
PODJĘTE DZIAŁANIA/USTALENIA:

Załącznik 5.: Ankieta monitoringu standardów dla nauczyciela

MONITORING STANDARDÓW – ANKIETA

	Tak	Nie
1. Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem obowiązujące w placówce, w której pracujesz?		
2. Czy znasz treść dokumentu <i>Standardy Ochrony Małoletnich w Katolickiej Szkole Podstawowej im. św. Stanisława Kostki w Poznaniu</i> ?		
3. Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
4. Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
5. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w <i>Standardach Ochrony Małoletnich</i> przez innego pracownika?		
5a. Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone? (odpowiedź opisowa)		
5b. Czy podjąłeś/aś jakieś działania: jeśli tak – jakie, jeśli nie – dlaczego? (odpowiedź opisowa)		
6. Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące <i>Standardów Ochrony Małoletnich</i> ? (odpowiedź opisowa)		